

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

21 декември 2021 година*

„Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Съдебна компетентност и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 7, точка 2 — Специална компетентност по дела относно непозволено увреждане, деликт или квазиделикт — Публикуване в интернет на изявления, за които се твърди, че zlepоставят дадено лице — Място на настъпване на вредата — Съдилища на всяка държава членка, на чиято територия е достъпна или е била достъпна публикувана в интернет информация“

По дело C-251/20

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Cour de cassation (Касационен съд, Франция) с акт от 13 май 2020 г., постъпил в Съда на 10 юни 2020 г., в рамките на производство по дело

Gtflix Tv

срещу

DR,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: К. Lenaerts, председател, L. Bay Larsen, заместник-председател, Ал. Арабаджиев, А. Prechal, I. Jarukaitis и N. Jääskinen, председатели на състави, T. Von Danwitz, M. Safjan (докладчик), L. S. Rossi, A. Kumin и N. Wahl, съдии,

генерален адвокат: G. Hogan,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за Gtflix Tv, от P. Spinosi, L. Chevallier и A. Michel, адвокати,
- за френското правителство, от E. De Moustier и A. Daniel, в качеството на представители,

* Език на производството: френски.

- за гръцкото правителство, от S. Chala, A. Dimitrakopoulou и K. Georgiadis, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от M. Heller и M. Wilderspin, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 16 септември 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г., стр. 1).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Gtflix Tv, дружество с дейност в развлекателната индустрия за възрастни, установено в Чешката република, и DR, друго лице, което осъществява дейност в тази сфера, с местоживееене в Унгария, по повод на искане за поправка и за заличаване на изявления, за които се твърди, че злоупотавят това дружество, публикувани от DR в няколко уебсайта и форума, както и на искане за обезщетение на причинената в резултат на това публикуване вреда.

Правна уредба

- 3 От съображение 4 от Регламент № 1215/2012 е видно, че в интерес на гладкото функциониране на вътрешния пазар този регламент цели да въведе разпоредбите за уеднаквяване на правилата по спорове за компетентност по граждански и търговски дела и за осигуряване на бързо и опростено признаване и изпълнение на съдебни решения, постановени в държава членка.
- 4 Съображения 15 и 16 от този регламент гласят:
 - „(15) Правилата за компетентността следва да са във висока степен предвидими и основани на принципа, че компетентността по правило се основава на местоживееенето на ответника. Винаги следва да е налице компетентност на това основание, освен в няколко ясно определени случаи, когато предметът на спора или автономията на страните обосновава различен свързващ фактор. Местоживееенето на [юридическите лица] трябва да се определя автономно, така че общите правила да се направят по-прозрачни и да се избегнат спорове за компетентност.
 - (16) Наред с местоживееенето на ответника трябва да съществуват алтернативни основания за компетентност, които са основани на тясна връзка между съда и процесуалното действие или с оглед да се улесни доброто правораздаване. С наличието на тясна връзка следва да се гарантира правна сигурност и да се избягва възможността срещу ответника да бъде подаден иск в съд на държава членка, която

той не би могъл разумно да предвиди. Това е важно, особено при спорове относно извъндоговорни задължения, произтичащи от нарушения на правото на личен живот и на правата, свързани с личността, включително клеветата“.

5 Правилата за компетентност се съдържат в глава II от посочения регламент. Раздел 1 („Общи разпоредби“) от глава II обхваща членове 4—6 от Регламент № 1215/2012.

6 Съгласно член 4, параграф 1 от този регламент:

„При условията на настоящия регламент, искиве срещу лица, които имат местоживеене в държава членка, независимо от тяхното гражданство, се предявяват пред съдилищата на тази държава членка“.

7 Член 5, параграф 1 от посочения регламент гласи:

„Срещу лица, които имат местоживеене в държава членка, могат да бъдат предявявани искиве в съдилищата на друга държава членка само при съблюдаване на правилата, установени в раздели 2—7 от настоящата глава“.

8 Член 7, точка 2, който е разположен в раздел 2 („Специална компетентност“) от глава II от същия регламент, предвижда:

„Срещу лице, които има местоживеене в държава членка, могат да бъдат предявявани искиве в друга държава членка:

[...]

2) по дела относно непозволено увреждане, деликт или квазиделикт — в съдилищата на мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие“.

9 Текстът на член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 по същество е идентичен с този на член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12 г., 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74), който е отменен с Регламент № 1215/2012.

10 Член 17, параграф 1, който е разположен в раздел 4 („Компетентност при потребителски договори“) от глава II от Регламент № 1215/2012, гласи:

„1. По отношение на дела във връзка с договор, сключен от лице — потребител, за цел, която може да се приеме, че е извън неговата търговска дейност или професия, компетентността се определя от настоящия раздел, без да се засягат член 6 и член 7, точка 5, ако:

[...]

в) във всички останали случаи, договърът е сключен с лице, което извършва търговски или професионални дейности в държавата членка, където потребителят има местоживеене, или което с всички средства насочва тези дейности към тази държава членка или към няколко държави, включително тази държава членка, и договърът попада в обхвата на тези дейности“.

Главното производство и преюдициалният въпрос

- 11 Gtflix Tv, което е установено в Чешката република и чийто център на интереси е в тази държава членка, произвежда и разпространява, по-специално чрез своя уебсайт, аудиовизуално съдържание за възрастни. DR, с местоживеене в Унгария, е режисьор, продуцент и разпространител на филми от същия жанр, които се предлагат на пазара чрез уебсайтове, хоствани на сървъри в Унгария.
- 12 Gtflix Tv упреква DR, че разпространява злепоставящи твърдения по негов адрес в няколко уебсайта и форума.
- 13 След като му отправя официална покана да заличи тези твърдения, това дружество подава молба до председателя на Tribunal de grande instance de Lyon (Окръжен съд Лион, Франция) за допускане на обезпечение срещу DR, с която иска, първо, DR да бъде осъден, под страх от налагане на глоба, да преустанови всички действия, които злепоставят дружеството или принадлежащия му уебсайт, и да публикува във всеки един от съответните форуми съдебно съобщение на френски и на английски език, второ, да му бъде разрешено да публикува коментар в тези форуми и трето, да му бъде присъдено символично обезщетение по едно евро съответно за претърпените от него имуществени и неимуществени вреди, като посоченият размер е неокончателен.
- 14 Пред тази юрисдикция DR повдига възражение за липса на компетентност на френския съд, което е уважено с определение от 10 април 2017 г.
- 15 Gtflix Tv подава въззивна жалба срещу това определение пред Cour d'appel de Lyon (Апелативен съд Лион, Франция), като същевременно увеличава неокончателния размер на претендираното обезщетение за претърпените от него във Франция имуществени и неимуществени вреди на 10 000 EUR. С потвърдително решение от 24 юли 2018 г. тази юрисдикция също уважава възражението за липса на компетентност.
- 16 Пред запитващата юрисдикция Gtflix Tv оспорва посоченото решение, с което френските съдилища се обявяват за некомпетентни в полза на чешките съдилища, тъй като според него съдилищата на държава членка са компетентни да се произнесат по искове за вреди, причинени на територията на тази държава членка от публикувана в интернет информация, след като тя е достъпна там. Gtflix Tv поддържа, че Cour d'appel de Lyon е нарушил член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012, като е изключил компетентността на френските съдилища с мотива, че не е достатъчно считаните за злепоставящи твърдения да са достъпни в съдебния район на сезирания съд, а че те трябва също да представляват някакъв интерес за интернет потребителите с местоживеене в този съдебен район и да могат да причинят там вреда.
- 17 Като се основава на решение от 17 октомври 2017 г., Volagsupplysningen и Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766), запитващата юрисдикция приема, че френските съдилища не са компетентни да се произнесат по искането за заличаване на изявления, за които се твърди, че са злепоставящи, и за поправяне на данни чрез публикуването на съобщение, тъй като центърът на интереси на Gtflix Tv е в Чешката република, а DR е с местоживеене в Унгария.
- 18 Въпреки това запитващата юрисдикция иска да се установи дали лице, което счита, че разпространяването на злепоставящи твърдения в интернет нарушава правата му, и претендира както поправяне на данни и заличаване на информация, така и обезщетение за

произтичащите от тях неимуществени и имуществени вреди, може да предяви пред съдилищата на всяка държава членка, на чиято територия е достъпна или е била достъпна публикуваната в интернет информация, искане за обезщетение на вредата, причинена на територията на тази държава членка, в съответствие с решение от 25 октомври 2011 г., eDate Advertising и др. (C-509/09 и C-161/10, EU:C:2011:685, т. 51 и 52), или трябва да предяви иска за обезщетение пред съда, компетентен да разпoredи поправянето на данните и заличаването на злепоставящите твърдения, в съответствие с решение от 17 октомври 2017 г., Bolagsupplysningen и Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766, т. 48).

- 19 При тези обстоятелства Cour de cassation (Касационен съд, Франция) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли разпоредбите на член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 да се тълкуват в смисъл, че лице, което счита, че разпространяването на злепоставящи твърдения в интернет нарушава правата му, и претендира както поправяне на данни и заличаване на информация, така и обезщетение за произтичащите от тях неимуществени и имуществени вреди, може да предяви пред съдилищата на всяка държава членка, на чиято територия е достъпна или е била достъпна публикуваната в интернет информация, искане за обезщетение на вредата, причинена на територията на тази държава членка, в съответствие с решение от 25 октомври 2011 г., eDate Advertising и др. (C-509/09 и C-161/10, EU:C:2011:685, т. 51 и 52), или трябва да предяви иска за обезщетение пред съда, компетентен да разпoredи поправянето на данните и заличаването на злепоставящи коментари, в съответствие с решение от 17 октомври 2017 г., Bolagsupplysningen и Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766, т. 48)?“.

По преюдициалния въпрос

- 20 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че лице, което счита, че разпространяването на злепоставящи твърдения по негов адрес в интернет нарушава правата му, и същевременно претендира за поправяне на данни и за заличаване на информация, публикувани по негов адрес, от една страна, и за обезщетение за причинената от това публикуване вреда, от друга страна, може да предяви пред съдилищата на всяка държава членка, на чиято територия са достъпни или са били достъпни тези твърдения, иск за обезщетение на вредата, която му е причинена на територията на държавата членка на сезирания съд, въпреки че тези съдилища не са компетентни да се произнесат по искането за поправяне и за заличаване.
- 21 В това отношение трябва да се припомни, че член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 предвижда, че по дела относно непозволено увреждане, деликт или квазиделикт, срещу лице, което има местоживеене в държава членка, могат да бъдат предявявани иски в друга държава членка в съдилищата на мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие.
- 22 Тъй като тази разпоредба е еквивалентна на член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001, тълкуването, дадено от Съда по отношение на тази разпоредба, се прилага и по отношение на член 7, параграф 2 от Регламент № 1215/2012 (вж. решение от 17 октомври 2017 г., Bolagsupplysningen и Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, т. 24 и цитираната съдебна практика).

- 23 Съгласно постоянната съдебна практика правилото за специална компетентност в областта на деликтната или квазиделиктната отговорност трябва да бъде тълкувано самостоятелно въз основа на систематиката и целите на регламента, от който то е част (решение от 17 октомври 2017 г., *Bolagsupplysningen и Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, т. 25 и цитираната съдебна практика).
- 24 Това правило за специална компетентност се основава на наличието на особено тясна връзка между спора и съдилищата по мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие, която обосновава предоставянето на компетентност на тези съдилища за целите на доброто правораздаване и надлежната организация на процеса (решение от 17 октомври 2017 г., *Bolagsupplysningen и Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, т. 26 и цитираната съдебна практика).
- 25 Както следва от съображение 16 от Регламент № 1215/2012, с изискването за такава връзка трябва да се гарантира правната сигурност и да се избягва възможността срещу ответника да бъде подаден иск в съд на държава членка, която той не би могъл разумно да предвиди, а това е важно особено при спорове относно извъндоговорни задължения, породени от нарушения на правото на личен живот и на правата, свързани с личността, включително клеветата (вж. в този смисъл решение от 17 октомври 2017 г., *Bolagsupplysningen и Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, т. 28).
- 26 В областта на деликтната или квазиделиктната отговорност съдът по мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие, по принцип е най-подходящият да се произнесе по-специално поради близостта на спора и улесненото събиране на доказателства (решение от 17 октомври 2017 г., *Bolagsupplysningen и Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, т. 27 и цитираната съдебна практика).
- 27 Съгласно постоянната практика на Съда изразът „мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие“ се отнася едновременно до мястото на настъпване на събитието, причинило вредата, и до мястото на настъпване на вредата, тъй като всяко от тях може, в зависимост от обстоятелствата, да бъде източник на особено полезна за доказването и организацията на процеса информация (решение от 17 октомври 2017 г., *Bolagsupplysningen и Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 28 От акта за преюдициално запитване не следва, че в главното производство се поставя въпросът дали искът може да бъде предявен пред френските съдилища, на основание че това е мястото на настъпване на събитието, причинило вредата. Поставя се обаче въпросът дали тези съдилища са компетентни, на основание че това е мястото на настъпване на твърдяната вреда. Освен това, както отбелязва запитващата юрисдикция, *Gtflix Tv* не е поискало преустановяване на достъпа до разглежданите в главното производство данни и твърдения на територията на Франция.
- 29 В това отношение, що се отнася до искове за обезщетение за неимуществени вреди, за които се твърди, че са причинени от публикувана в печатно издание клеветническа статия, Съдът е приел, че засегнатото лице може да предяви срещу издателя иск за обезщетение пред юрисдикциите на всяка държава членка — в която е била разпространена публикацията и където според засегнатото лице е била накърнена репутацията му — компетентни да се произнесат само по вредите, причинени в държавата членка, чиято юрисдикция е сезирана (решение от 7 март 1995 г., *Shevill и др.*, C-68/93, EU:C:1995:61, т. 33).

- 30 Що се отнася по-специално до твърденията за нарушаване на правата, свързани с личността, чрез публикуване на информация в уебсайт, Съдът е постановил, че съгласно член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 лицето, което счита, че е увредено, може да потърси по исков ред поправка на цялата причинена вреда или пред съдилищата по мястото на установяване на лицето, което е публикувало информацията, което е мястото на настъпване на вредоносното събитие, или пред съдилищата на държавата членка, в която се намира центърът на неговите интереси, което е мястото на настъпване на вредата. Вместо иск за поправка на цялата причинена вреда това лице може да предяви иск пред съдилищата на всяка държава членка, на чиято територия е достъпна или е била достъпна публикуваната в интернет информация. Те са компетентни да се произнесат единствено по вредата, причинена на територията на държавата членка на сезираната юрисдикция (вж. в този смисъл решение от 25 октомври 2011 г. eDate Advertising и др., C-509/09 и C-161/10, EU:C:2011:685, т. 52).
- 31 От тези възможности за сезиране се ползва и юридическо лице, което извършва икономическа дейност и иска поправка на вредите, произтичащи от засягане на търговската му репутация чрез публикуването в интернет на отнасящи се до него неверни данни и чрез незаличаването на коментарите за него (вж. в този смисъл решение от 17 октомври 2017 г., Bolagsupplysningen и Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766, т. 44).
- 32 Предвид повсеместния характер на публикуваните в уебсайт данни и информация, както и обстоятелството, че по принцип обхватът на тяхното разпространение е универсален, Съдът все пак е уточнил, че искането за поправка на първите и за заличаване на втората е едно и неделимо и следователно може да бъде отправяно само до една юрисдикция, компетентна да разгледа искане за поправка на цялата вреда, а не до юрисдикция, която няма такава компетентност (решение от 17 октомври 2017 г., Bolagsupplysningen и Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, т. 48).
- 33 От това следва, че съгласно член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 лице, което счита, че е увредено от публикуването на данни в уебсайт, може да сезира с цел поправянето на тези данни и заличаването на публикуваната информация или съда по мястото на установяване на лицето, което е публикувало информацията, или съда, в чийто съдебен район се намира центърът на интересите на това лице.
- 34 Според запитващата юрисдикция поради „връзката на неразривна зависимост“ между искането за поправка на данни и за заличаване на публикуваната в интернет информация и свързаното се него искане за пълно или частично обезщетяване на вредата, причинена от това публикуване, следва да се приеме, че едно от посочените в предходната точка от настоящото решение съдилища има изключителна компетентност да се произнесе по тези две искания. Така интересът от добро правораздаване можел да обоснове предоставянето на такава изключителна компетентност.
- 35 Предоставянето на такава изключителна компетентност обаче не може да произтича от член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012, съгласно тълкуването му в точка 32 от настоящото решение, тъй като за разлика от искането за поправка на данни и за заличаване на информация, което е едно и неделимо, искането за поправка на вредата, може да има за предмет или пълно, или частично обезщетение. Ако обаче обстоятелството, че не може да се предяви искане за поправка на данни и за заличаване на публикувана в интернет информация пред съд, различен от този, който е компетентен да се произнесе по искането за обезщетяване на цялата вреда, е обосновано с мотива, че това искане е единно и

неделимо, този мотив не обосновава и изключване на възможността ищецът да предяви иска си за частично обезщетение пред всеки друг съд, в чийто съдебен район той счита, че е претърпял вреда.

- 36 Впрочем необходимостта от предоставяне на изключителна компетентност на съда по мястото на установяване на лицето, което е публикувало информацията в интернет, или на съда, в чийто съдебен район се намира центърът на интересите на ищеца, не произтича по-специално от това, че запитващата юрисдикция представя като „връзка на неразривна зависимост“ връзката между искането за поправка на данни и за заличаване на публикуваната в интернет информация, от една страна, и искането за обезщетяване на причинената в резултат на това публикуване вреда, от друга страна. Всъщност, тъй като независимо от идентичността на фактите, на които се основават тези искания, техният предмет, основание и възможност за разделяне са различни, няма правна необходимост те да бъдат разглеждани съвместно от един-единствен съд.
- 37 Предоставянето на такава компетентност не се налага и от гледна точка на доброто правораздаване.
- 38 В това отношение изглежда, че положението на съда, който е компетентен да се произнесе само по разглежданата вреда в държавата членка, към която принадлежи, напълно му позволява да оцени в рамките на производство, проведено в тази държава членка и с оглед на събраните в него доказателства, настъпването и размера на твърдяната вреда.
- 39 Освен това възможността, с която разполага ищецът, да предяви иск за обезщетение пред съдилищата на всяка държавна членка, които са компетентни да се произнесат само по вредата, причинена на територията на държавата членка, към която принадлежат, допринася за доброто правораздаване, когато центърът на интересите на този ищец не може да бъде установен. В тази хипотеза Съдът е постановил, че това лице не би могло да се ползва от правото да предяви иск по член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 срещу предполагаемия нарушител на негови права, свързани с личността, за цялото обезщетение на претърпяната вреда въз основа на мястото на настъпване на вредата (вж. решение от 17 октомври 2017 г., *Bolagsupplysningen и Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, т. 43). По силата на тази възможност и на същото основание обаче посоченото лице ще може да се ползва от това право и за да получи частично обезщетение, което е ограничено само до вредата, причинена в държавата членка на сезирания съд.
- 40 Следователно осъществяването на целта за гарантиране на добро правораздаване не се поставя под въпрос от възможността, с която разполага ищецът, да предяви иск за обезщетение пред съдилищата, компетентни да се произнесат по вредата, причинена в държавата членка, към която принадлежат.
- 41 Накрая следва да се припомни, че предоставянето на тези съдилища на компетентност да се произнасят само по вредата, причинена на територията на държавата членка, към която принадлежат, е подчинено само на условието информацията да е достъпна или да е била достъпна на тази територия. Всъщност, за разлика от член 17, параграф 1, буква в) от Регламент № 1215/2012, член 7, точка 2 от същия регламент не предвижда допълнително условие за определяне на компетентния съд като това дейността на дадено лице да е „насочена към“ държавата членка на сезирания съд (вж. в този смисъл решени от 3 октомври 2013 г., *Pinckney*, C-170/12, EU:C:2013:635, т. 42 и от 22 януари 2015 г., *Hejduk*, C-441/13, EU:C:2015:28, т. 32).

- 42 Ограничаването обаче посредством допълнителни условия на възможността за предявяване на иск за обезщетение пред едно от съдилищата, посочени в точка 40 от настоящото решение, би могло да доведе на практика до изключването на това право, макар че съгласно цитираната в точка 26 от настоящото решение постоянна практика на Съда лицето, което счита, че е увредено, трябва винаги да има възможност да предяви иска си пред съдилищата по мястото на настъпване на вредата.
- 43 С оглед на всичко изложено по-горе на поставения въпрос следва да се отговори, че член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че лице, което счита, че разпространяването на злепоставящи твърдения по негов адрес в интернет нарушава правата му, и същевременно претендира за поправка на данни и за заличаване на информация, публикувани по негов адрес, от една страна, и за обезщетение за причинената от това публикуване вреда, от друга страна, може да предяви пред съдилищата на всяка държава членка, на чиято територия са достъпни или са били достъпни тези твърдения, иск за обезщетение на вредата, която му е причинена на територията на държавата членка на сезирания съд, въпреки че тези съдилища не са компетентни да се произнесат по искането за поправка и за заличаване.

По съдебните разноски

- 44 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

Член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че лице, което счита, че разпространяването на злепоставящи твърдения по негов адрес в интернет нарушава правата му, и същевременно претендира за поправка на данни и за заличаване на информация, публикувани по негов адрес, от една страна, и за обезщетение за причинената от това публикуване вреда, от друга страна, може да предяви пред съдилищата на всяка държава членка, на чиято територия са достъпни или са били достъпни тези твърдения, иск за обезщетение на вредата, която му е причинена на територията на държавата членка на сезирания съд, въпреки че тези съдилища не са компетентни да се произнесат по искането за поправка и за заличаване.

Подписи